

Rapport från IFLA 2005

Jag skriver denna rapport eftersom jag var en av de lyckligt lottade som fick del av svensk biblioteksförnings generösa stipendieutdelning för att delta i IFLA-konferensen i Oslo 14-18 augusti.

Det var min första IFLA-konferens, och jag hade stora förväntningar eftersom jag har kollegor som har varit delegater tidigare och har rapporterat från tidigare konferenser på mer exotiska orter.

Nu var det alltså Oslo som tog emot tusentals biblioteksmänniskor från drygt hundra länder. Och vi blev mottagna med stor generositet. De sociala evenemangen var ytterst välordnade och tilltalande med borgmästarens mottagning i det pampiga rådhuset vid Oslofjorden som en höjdpunkt.

Föreläsningsprogrammet var tyvärr inte lika imponerande. Det kom bara ett preliminärt program i förväg, och det gick åt en hel del tid för förflyttningar mellan olika delar av centrala Oslo, så det var faktiskt svårt att sy ihop ett riktigt bra eget program med föreläsningar, seminarier och presentationer. När man kom till rätt ställe var det välordnat med hundratals ideellt arbetande funktionärer som såg till att alla hittade rätt och att alla som behövde fick rätt språk i simultanlurarna. Men det man fick höra var tyvärr inte så upplyftande. De flesta föreläsarna läste högt från sina manus under stor tidspress, trista gamla powerpointpresentationer flimrade i fjärran, oläsbara för den som satt en bit bort. Även om det många gånger var intressanta ämnen, så var det svårt att hålla intresset vid liv. Det var också ett väldigt störande vandrande in och ut under föreläsningarna, troligen beroende på att det var ett stort utbud och att man inte ville missa något annat någon annanstans. Jag anpassade mig till det efter första förmiddagen och blev en sån där störande vandrare och fick en kalejdoskopisk helhetsbild av det som intresserade mig.

Utställningsdelen var mindre än jag hade föreställt mig, jag föll för en monter som handlade om de olika nordiska språken, som samiska, tornedalsfinska, romani med mera, som kunde avnjutas i hörlurar i en skärmutställning med texter och människoporträtt, ytterst välgjort. Fascinerande var även det koreanska handtryckeriet som fraktats dit för att ge en försmak av nästa IFLA-konferens i Seoul.

Ett riktigt studiebesök ingick i konferensprogrammet. För min del blev det biblioteket på Norsk Rikskringkastning, där vi blev mottagna på proffsigast tänkbara sätt under en hel förmiddag med tillhörande lunch. Det är ett bibliotek som enbart används internt av dem som arbetar med norsk publikservice (radio och TV). Vi fick en väl förberedd visning av deras detaljerade referensarbete i förberedelsearbetet med olika TV- produktioner och alla

besökarna blev avundsjuka på graden av fördjupning och koncentration som dessa bibliotekarier fick tillfälle till.

Sammantaget fick jag bilden av en konferens som mest är till för IFLAs olika arbetsgrupper, men med tillräckligt att ta för sig av för den som enbart är delegat.

Margareta Sarring

Campus Norrköpings bibliotek

(Linköpings universitetsbibliotek)